

CAROLINA ORTEGA CABRERA

Mucc

✉ info@mucc.es

☎ +34 964 73 52 17

🕒 De dilluns a divendres de 8 a 15 h

📘 mucc.castelló

📷 mucc_castello

🐦 @muccastello

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA 2025

Cementerí de Sant Josep

CAROLINA ORTEGA CABRERA

Mestra

París, 1878 - Castelló, 1969

Quadre Santa Maria, illa 12, fila 3, núm. 102

En els anys trenta del segle XX, hi va haver mestres que es van involucrar molt per a canviar l'escola i impulsar una renovació pedagògica, per tal que l'alumnat poguera compartir informació, experiències i inquietuds amb alumnes d'altres escoles, i fomentar així la creativitat de les xiquetes i xiquets. Entre les eines que es van utilitzar per a dur a terme aquest projecte, cal destacar la impremta, introduïda pel pedagog Célestin Freinet, amb la qual es van confeccionar revistes escolars per a comunicar-se amb les nombroses escoles rurals aïllades, tal com hui ho fa internet.

Carolina Ortega va nàixer a París l'any 1878, però el 1898 es va traslladar a Sogorb. Va obtenir el títol de mestra a la Normal de València l'any següent i, posteriorment, el 1901, el títol superior. L'any 1903 es va incorporar a l'escola de xiquetes del Centre a Castelló i també va ser mestra a l'Escola Annexa de Castelló entre 1913 i 1938. Juntament amb Amalia Pérez del Cerro i Rosario Pérez Solerneu, va participar en la revista *Castalia*. L'any 1924 va dirigir la revista setmanal *La Escuela*, adreçada a mestres de l'Associació Provincial de la Federació de Llevant del Magisteri Nacional de Primera Ensenyança de Castelló, on es difonien les principals experiències innovadores.

Va estudiar el funcionament de la Colònia escolar de Lluçena l'any 1916 i va participar en la de Benicàssim l'any 1928. El 1927 va formar part de la Junta de la Secció de Cultura Física de l'Ateneu de Castelló, on impartia classes de francès els dimarts, dijous i dissabtes de vesprada.

A banda del tema estrictament educatiu, Carolina Ortega va mostrar interès per altres aspectes socials i culturals; de fet, l'any 1906, quan la societat esperantista Kastellón á Grupo va obrir matrícula per tal que les senyoretetes pogueren estudiar l'esperanto, Carolina va ser una de les primeres que el va estudiar per a difondre aquest idioma universal. També, quan l'any 1928, per real ordre es va establir l'ensenyament de sericultura, la cria de cucs de seda, Carolina va assistir a diversos cursos impartits a Múrcia i l'any 1930 va rebre el certificat d'aptitud per a l'ensenyament d'eixa matèria.

El juliol de 1929 va viatjar a Dinamarca per a assistir a un congrés pedagògic internacional.

Carolina no es va casar i, curiosament, l'any 1923, en la secció "Opiniones sobre el Estatuto" de la revista *El Magisterio*, va exposar que de la mateixa manera que els orfes de mestres rebien una pensió a la seua mort, també l'haurien de rebre els pares o la família dels mestres que no tenien fills i que eren un nombre molt respectable. Va morir a Castelló el 20 de maig de 1969 als 91 anys.